

[Fiskeriministeren]

de ressourcer, vi nu engang har. Hr. Risgaard Knudsen ved jo udmærket, at den er bygget op som en stikprøvekontrol. Men det er klart, at den skal fungere så effektivt og troværdigt som overhovedet muligt, for det er vigtigt for os i forhold til EF-landene. Hvis vi ikke over for EF-landene kan vise, at vi har en troværdig fiskerikontrol, vil vægten af vore argumenter naturligvis være meget mindre, end hvis man kan være sikker på, at det er troværdigt.

Fru Birthe Hansen var inde på spørgsmålet om kystfiskeri, og jeg er enig i de betragtninger, fru Birthe Hansen kom med. Jeg synes, det er vigtigt, at vi inden for EF får defineret kystfiskeriet, så man kan tage det nødvendige hensyn til disse mindre fartøjer. Det er jo urimeligt, hvis disse små fartøjer, som kun udgør, lad os så sige 5 pct. af det samlede EF-fiskeri, når vi skal have styrket de tekniske bevaringsforanstaltninger, ikke vil kunne overleve, fordi de kun kan fiske på de kystnære områder. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi arbejder videre med spørgsmålet og laver de nødvendige undtagelser, så vi forhåbentlig kan få det ind i den revision, der skal ske af den fælles fiskeripolitik i 1992.

Endelig er der spørgsmålet om reguleringer af fiskeriet, som flere har været inde på. Her vil jeg gerne understrege – og det gælder både over for hr. Bjørn Westh og over for hr. Lys-holm Christensen – at regulering af fiskeriet ikke er noget, der skal foregå ved tilfældigheder. Regulering af fiskeriet skal foregå, som jeg også sagde i mit første indlæg, i tæt samarbejde med fiskerierhvervet, og det er det, der rent faktisk sker. Der bliver ikke truffet beslutninger om regulering af fiskeriet, uden at samtlige fiskeriorganisationer fra SiD og fiskeindustrien har været indkaldt i det rådgivende udvalg, hvor man diskuterer i enkeltheder, hvordan disse reguleringer skal være i den næste periode, og det mener jeg er den eneste rigtige måde at træffe beslutningerne på.

Det er nødvendigt, at erhvervet er med, og jeg vil da gerne fra denne talerstol give udtryk for, at det ikke altid er nemt for erhvervet, fordi det er nogle svære beslutninger at træffe. Det er svært at tage medansvar for at skære voldsomt ned i en månedskvot, når man ved, at mange fiskere bliver ramt hårdt af det.

Men jeg har altså haft den positive oplevelse, at erhvervet næsten hele tiden – det er klart,

at man en gang imellem er nødt til at stå af i enkelte organisationer – har været indstillet på at gøre det så godt som muligt for de danske fiskere.

Hr. Niels Højland var inde på spørgsmålet om reduktion af antallet af fartøjer, idet hr. Niels Højland siger: Jamen det finder jo sted alligevel, så hvorfor have en ophørsordning? Der må jeg rette hr. Niels Højland, for det er jo ikke tilfældet. Selv om vi desværre har haft for mange tvangsauktioner i dansk fiskeri, forsvinder de fartøjer ikke ud af fiskerflåden. Panthaverne er jo nødt til at sælge dem til nogle andre fiskere, godt nok til en meget billig pris, men de vil stadig væk eksistere.

Den eneste måde, vi kan få kapaciteten tilpasset på, er altså ved, at vi har en aktiv ophørsstøtteordning, som jo altså også heldigvis støttes af et bredt flertal her i Folketinget.

Flere har været inde på spørgsmålet om konkurer. Jeg har absolut ingen tro på – heldigvis da – at de udtalelser, der har været om, at 9 ud af 10 fartøjer vil gå konkurs inden for forholdsvis kort tid, er rigtige. Jeg siger heldigvis. Tværtimod kan vi jo heldigvis se, at antallet af konkurer har været faldende her i 1991 i forhold til tidligere, og det må vi da håbe er en udvikling, der fortsætter. For der er da ingen, der er interesseret i, at de danske fiskerifartøjer skal gå konkurs.

Hr. Svend Aage Jensen var inde på spørgsmålet om maskestørrelser og udtalte, at det er for dyrt for fiskerne, når man i EF flere gange i træk med kort tids mellemrum træffer beslutning om at hæve maskestørrelserne. Jeg er enig med hr. Svend Aage Jensen heri, og vi argumenterer i EF for, at det ikke bør gøres sådan. Det er selvfølgelig rigtigt, at man en gang imellem må hæve minimumsmaskestørrelsen, som det også er sket nu her til de 100 millimeter, men det havde jo været bedre, hvis man havde sagt til fiskerne: Hvis I frivilligt er parat til at gå op på nogle højere maskestørrelser, belønner vi jer for det. Så får I nogle større kvoter. På den måde kan vi frivilligt få fiskerne til at bevæge sig, uden at de skal tvinges til her og nu at gå ud og købe nye fiskeredskaber, som betyder store byrder i form af store omkostninger for fiskerne.

Endvidere var hr. Svend Aage Jensen, ligesom flere andre talere har været det, inde på torskefiskeriet i Østersøen. I den forbindelse